

”Jag bytte frisörstolen mot predikstolen”

VÄNDPUNKTER Roger Gärtner är undersköterskan som blev kändisfrisör som blev präst. En märklig resa? Inte alls. ”Om folk slutade identifiera sig med sina yrken, skulle fler våga byta karriär.”

AV BIRGITTA STOLT FOTO KRISTIAN STOLT

HHan gillar inte att kallas kristen. Tycker att det signalerar exklusivitet, ett uteslutande av andra. I första hand ser han sig som människa med sin religiösa hemvist i den kristna traditionen.

Idag arbetar han som präst. Men resan till predikstolen har varit lång. Roger Gärtner arbetade först som undersköterska, för att sedan sadla om och bli frisör innan han till slut beslöt sig för att byta

Vi träffas på Östermalm i Stockholm, i samma kvarter där han en gång arbetat som frisör. Han är lång och smärt, med ett stort leende och fast handslag. Det är lunchdags och han väljer ett litet ostört fik. Det blir en stor macka och latte.

– När jag läste socionomlinjen på Stora Sköndal i slutet på 1990-talet ingick kurser i religionsvetenskap. Samtidigt blev jag

Idag har han arbetat som präst i fyra år. Vägen till predikstolen har varit både lång och kurvig. Efter att ha gått ut vårdlinjen på gymnasiet, blivit undersköterska och jobbat inom akutsjukvården ett par år, började intresset för kläder och utseende pocka på.

– Jag minns att jag en månad köpte kläder för tiotusen. Jag var enormt fåfäng, säger han.

På den tiden brukade han gå och klippa sig hos en frisör i Hudinge.

– Det fanns något i frisörvärlden som fascinerade mig. Dessutom var frisörskan söt, minns han med ett skratt.

Till det kom en faster som arbetade på arbetsförmedlingen. Hon hade kontakter på exklusiva Björn Axén Studio och lyckades ordna så att Roger fick träffa den smått legendariske frisören.

– Trots att jag knappt visste hur

”Lätt illamående åkte jag till Drottningholms slott i limousin”

hårvård mot själavård.

– Det är inte så tvära kast som man kan tro. I alla mina yrken har möten med människor varit det som är viktigt.

förälder för första gången. Det var under den perioden som tankarna på att bli präst formades. Men i början var det mest som ett skämt.

FAKTA:

Namn: Roger Gärtner.
Ålder: 43 år.
Familj: Gift med Elin, präst i Högalids församling. Två flickor; Saga, 12 år, och Estrid, 5 månader.
Bor: I Hässelby utanför Stockholm.
Nuvarande yrke: Präst i Stora Sköndals kyrka.

Innan Roger Gärtner sadlade om till präst arbetade han på exklusiva Björn Axén Studio, med en rad kända personer som kunder, bland annat drottningen.

en kam såg ut, fick jag en lärlingsplats. Hårstudion låg högst upp på NK och kunderna kunde sitta på terrassen med sina slingor i solen och dricka kaffe. Det var storlaget och fashionabelt, berättar Roger.

Han fick prova på allt. Björn Axén var drottning Silvias personlige frisör och Roger var ofta med och assisterade. Vid ett tillfälle när Björn Axén var utomlands fick

Roger själv åka upp till slottet.

– Jag minns hur jag lätt illamående åkte till Drottningholms slott i limousin, iklädd svart kostym. När jag kom fram till slottet lekte barnen på gården och Silvia kom gående i lediga kläder och pratade i telefon på flera olika språk. Hon gav ett väldigt vänligt och vänt intryck. Jag minns att hon tyckte att jag var hårdhänt med nålarna och att hon tyckte att frisyren jag

gjort var ”intressant.

Roger blev vän med flera av sina kunder.

– Gudrun Schyman och jag träffas fortfarande regelbundet. Hon var med på min prästvigning. Jag kommer ihåg när jag klippte henne kort, med korta polisonger. Alla nyhetstidningar var tvungna att byta ut sina pressbilder på henne.

1988 lämnade Roger Björn →

Axéns salong för att själv starta eget. Det här var en tid när new age-rörelsen växte sig stark och genom kolleger och kunder fick Roger många nya andliga intryck.

– Bland annat lyssnade jag ett par gånger på mediet Doris Ankarberg. Jag köpte tarotkort och läste en del om buddismen. Men jag tyckte att det var mycket hokus-pokus, jag sökte efter något djupare.

Under den här perioden tog det slut med hans flickvän och Roger

men han läste även kurser i religionsvetenskap.

– Här mötte jag människor som intellektuellt reflekterade över sin tro. Eftersom jag har lite svårt för den anti-intellektuella inställning som finns inom vissa karismatiska trosgrupper, blev det ett positivt uppvaknande. Jag tycker nämligen att det är viktigt att man hela tiden frågar sig ”voffor gör di på detta viset?”.

Tänk om han ändå skulle bli präst? Roger lekte med tanken,

”Det är mer spännande att leva ett liv i rörelse än att fastna i myten om sig själv.”

började gå i terapi. Där gick han i fyra år och kom till slut till ett vägskäl i sitt liv. Han och den kollega han drivit sin salong med under en tid, bestämde sig för att gå skilda vägar.

– Jag minns att jag satte mig i Humlegården och tänkte att jag kan göra precis vad jag vill. Jag var mätt på frisörsvärlden. På kort tid hade jag kommit så långt som jag ville komma inom den här branschen, men nu ville jag göra något nytt.

Det slutade med att han hamnade på socionomlinjen på Stora Sköndal. Målet var att bli kurator,

men var skeptisk.

– Det har alltid funnits en tro. Något öppnades inom mig när jag var i elva-, tolvårsåldern. Jag minns hur jag stod med ansiktet mot himlen en natt och fick relativistisk yrsel. Hjärnan kapitulerar inför oändligheten och man slungas ut någonstans där man inte har kontroll.

Till slut var beslutet fattat: Roger skulle satsa på prästycket. År 2005 prästviges han.

Idag ser han att många av hans anlag och kvalitéer som människa sammanfaller i prästycket. På många sätt var det roligare att

vara frisör, men prästycket känns mycket viktigare.

– Jag mår bättre som präst, känner mig mer hel. När jag arbetade som frisör fick jag till slut en känsla av tomhet. Som präst får jag gå på djupet i det mänskliga och möta människor i livets viktigaste och starkaste skeenden – födseln, samlivet och döden.

Han skulle gärna sluta cirkeln i framtiden, genom att återvända till sjukvården och arbeta som sjukhuspräst.

– Människor borde tro sig om mer än de gör. Våga sätta sig i skolbänken på nytt och känna hur världen växer. Det är mycket mer spännande att leva ett liv i rörelse än att fastna i myten om sig själv. □

Roger arbetar i Stora Sköndals kyrka. Efter gudstjänsterna samlas församlingsmedlemmarna för kaffe och sångstund.

